

[Korsgaard.]

Sager. Altsaa, rent matematisk skal jeg ikke sige noget imod dette Afsnit, men der er jo ingen almindelige Mennesker, der kan forstaa det. Ingen almindelige Mennesker vil kunne danne sig et Begreb om, hvordan Erhvervsskatten bliver i Fremtiden. Det var efter de bestaaende Regler ret let i hvert Fald nogenlunde raat at regne det ud. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren*). Jo, det var det, men efter dette her skal der en hel lang Opstilling til, før man finder ud af det, og, som sagt, at indføre saa kunstige Regler, naar man staaar over for Nedsættelsen af en Skattekommission, der skal gennemarbejde hele Skatte-loven, forekommer mig mærkeligt; alene af den Grund maatte jeg anbefale, at man ikke indførte nye Regler.

Jeg har saa tilbage den sidste Gruppe af Ændringer vedrørende den personlige Skat. Der stilles her af Venstre og de Konservative Ændringsforslag under Nr. 6, hvor der foreslaas, at man skal blive staaende ved den Forhøjelse, der hidtil har været Adgang til. Ændringsforslag Nr. 7 maa dog rettelig sammenholdes med Ændringsforslag Nr. 6. Ved Ændringsforslag Nr. 7 mildnes for saa vidt Standpunktet over for Regeringens Forslag, ikke fordi vi fra konservativ Side mener, at det i og for sig er rigtigt, men ud fra den Betragtning, at der dog var en Mulighed for, at visse Ord, der har lydt om, at man gerne tog Hensyn til Oppositionen, var andet end det rene Mundsvæjr. Derfor har vi gjort et Forsøg i saa Henseende paa dette Punkt, et Forsøg, der altsaa er faldet temmelig uheldigt ud. Det, der ligger i Ændringsforslag Nr. 7, er, at hvor Indtægterne naar en vis Størrelse, paa Landet 10 000 Kr., i mindre Købstæder 15 000 Kr. og i større Købstæder 20 000 Kr., skal man kunne gaa op til de af Ministeren i hans oprindelige Forslag foreslaaede Forhøjelser. Vi har altsaa herigennem til en vis Grad villet værne det, som jeg vil kalde Mellemindtægterne, altsaa de Indtægter, som ligger under den her nævnte Grænse, men det har jo ingen Interesse haft for Flertallet.

Ændringsforslag Nr. 9, som jeg selv lægger megen Vægt paa, sigter til det samme, at værne Mellemindtægterne mod en for stor Skatteudskrivning. Som det fremgaar af Betænkningen og af Skatte-skalaer, jeg har haft i min Haand, er det saaledes, at i flere Byer bliver Indtægterne paa den Del af Indtægten, der ligger mellem 5 000 og 7 000—8 000 Kr., maaske

helt op til 10 000 Kr., forhøjet ikke med selve Forhøjelsen af Indtægten plus 50 pCt., som nu vil blive Lovens Regel, men med Forhøjelsen af Indtægten plus 100 pCt. Det vil altsaa i Virkeligheden sige, at f. Eks. i en By som Horsens, hvor Skatten rundt regnet er 20, er det højst sandsynligt, at Indtægterne i denne Gruppe mellem 5 000 og 7 000—8 000 Kr. maa afgive 40 Kr. i Skat af hvert 100 Kr., nemlig 2 Gange 20 Kr. som Indtægten stiger. Det forekommer mig at være meget urimeligt, og mit Parti har altsaa stillet dette Ændringsforslag; og vi kan jo for saa vidt stadig gøre os Haab om at faa det vedtaget, da Ministeren med det Hastværk, der var i Udvalget, ikke havde Tid til at vente paa at se indgaaende paa Forslag, som blev stillet af os.

Ændringsforslag Nr. 10, som stilles af Ministeren og tiltrædes af Udvalget, er der ingen Grund til at opholde sig mere ved.

Tilbage bliver saa den væsentligste af Bestemmelserne, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 8, hvor det tillades, at Indtægter paa 1 300 Kr., der tidligere kun maatte nedsættes med 70 pCt., nu maa nedsættes med 90 pCt. Det er i denne Forbindelse, jeg har Brug for at kunne referere, hvad der blev stillet af foreløbige Ændringsforslag, for det er i Sandhed ikke uden Interesse. Der forelaa angaaende dette Punkt et foreløbigt Ændringsforslag fra Flertallet gaaende ud paa, at i Stedet for en Nedsættelse med 70 pCt. for Indtægtsgrupperne 1 300—1 900 Kr., skulde man kunne gaa op til 80 pCt., men som den store Stemmekøber, Indenrigsministeren gerne vil være, og som han jo har gjort alvorlig Forsøg paa at svinge sig op til paa Bornholm, kunde man sige sig selv, at han ikke lod sig lumpe paa dette Omraade. Flertallet kunde opstille Fradragsregler, der var stærkere end Reglerne i Ministerens Forslag, han skulde dog nok vise, at han kunde opstille noget, der var endnu stærkere. Jeg forbavses kun over, at han blev staaende ved 90, at han ikke gik op til 100, men det kommer maaske i næste Serie.

Det, der herved sker paa Beskatningens Omraade, er for mig at se overmaade betydningsfuldt. I Betænkningen angives, hvorledes det forholder sig med Progressionen i en Købstad for Indtægter paa fra 1 300 Kr. til 10 000 Kr. og med den tilsvarende Progression i København, og jeg er altsaa kommet til det Resultat, at i Provinserne vilde Progressionen være 15, i København smaa 4. Jeg erindrer om, at ved en tidligere Lejlighed udtalte Ministeren sig meget velvilligt om den københavnske